

Wspomnienie o Mikołaju Wilczyńskim (1909-1998)

Mikołaj Wilczyński urodził się 3 stycznia 1909 roku w Białymstoku. W roku 1932 uzyskał dyplom lekarza weterynarii na Uniwersytecie Józefa Piłsudskiego w Warszawie. W latach 1932-1933 odbył służbę wojskową w Szkole Podchorążych Rezerwy w Włodzimierzu Wołyńskim. W okresie międzywojennym pracował w Białymstoku, Ciechanowcu i Wołkowysku. W czasie wojny obronnej 1939 roku służył w Suwalskiej Brygadzie Kawalerii. Internowany na Litwie, zdołał uciec z obozu jenieckiego, zmieniając często miejsce zamieszkania, uchodząc przed prześladowaniami. W roku 1945 przystąpił do odbudowy służby weterynaryjnej w Białymstoku i na Białostocczyźnie. W latach 1951-1979 był kierownikiem Zakładu Higieny Weterynaryjnej w Białymstoku, będącym pla-

cówką terenową Państwowego Instytutu Weterynarii w Puławach. W roku 1964 uzyskał stopień doktora, a w 1971 tytuł naukowy docenta nauk weterynaryjnych.

Docent M. Wilczyński współpracował z Zakładem Mikrobiologii, Kliniką Chorób Zakaźnych, Kliniką Gruźlicy Płuc i Zakładem Anatomii Patologicznej Akademii Medycznej w Białymstoku. Był autorem i współautorem 70 publikacji naukowych, w tym kilkunastu we współpracy z pracownikami AMB. Tematyką wspólnych prac badawczych było zapobieganie, diagnostyka i leczenie chorób odzwierzęcych: brucellozy, nosacizny, pryszczycy, salmonelloz, toksoplazmozy, tularemii i wścieklizny. Był autorem 5 rozdziałów specjalistycznych w podręczniku pt. „Choroby odzwierzęce” (red. P. Boroń, PZWŁ, Warszawa, 1983).

foto: z archiwum autora

Mikołaj Wilczyński zmarł 9 sierpnia 1998 roku. Spoczął na Cmentarzu św. Rocha w Białymstoku.

Krzysztof Worowski

Wspomnienie o Bohdanie Szymborskim (1905-1978)

Bohdan Szymborski urodził się 25 maja 1905 roku w Liwenberzen, w Kurlandii na Łotwie. Jego ojciec, Kazimierz, był urzędnikiem kolejowym. W roku 1918 rodzina Szymborskich przeniosła się do Polski.

Odbył studia na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie. Dyplom Lekarza uzyskał w roku 1945 na Uniwersytecie Marii Skłodowskiej-Curie w Lublinie. Od czasów studenckich interesował się psychiatrią. W czasie okupacji pracował w Szpitalu Psychiatrycznym w Wilnie.

W roku 1945 podjął pracę przy odbudowie i organizacji Szpitala Psychiatrycznego w Choroszczu jako pełnomocnik ministra zdrowia. W latach 1949-1962 pracował w szpitalach psychiatrycznych w Gostyninie, w Warcie i w Dziekanówce.

W roku 1962 objął stanowiska dyrektora Szpitala Nerwowo i Psychicznie Chorych w Choroszczu. W latach 1962-1966 pracował na stanowisku adiunkta w klinice Psychiatrycznej Akademii Medycznej w Białymstoku, kierowanej przez profesora Lucjana Korzeniowskiego. Wiele troski poświęcił kształceniu młodej kadry lekarzy-psychiatrów. Docenił znaczenie badań laboratoryjnych w diagnostyce chorób psychicznych i chorób układu nerwowego. Był autorem i współautorem kilkunastu publikacji naukowych z zakresu farmakoterapii stanów depresyjnych, psychiatrii społecznej oraz zaburzeń układu homeostatycznego w chorobach psychicznych. Interesował się twórczością malarską psychicznie chorych. Była mu bliska nauka i kultura francuska.

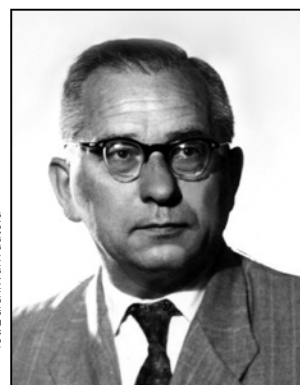

foto: z archiwum autora

Bohdan Szymborski zmarł 13 czerwca 1978 roku. Spoczął na Cmentarzu Św. Rocha w Białymstoku.

Krzysztof Worowski